

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Almelo, (hierna: de rechtbank) van 8 maart 2010 in zaak nr. 09/3153 in het
geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 januari 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 maart 2010, verzonden op 9 maart 2010, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 11 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. van Dokkum, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

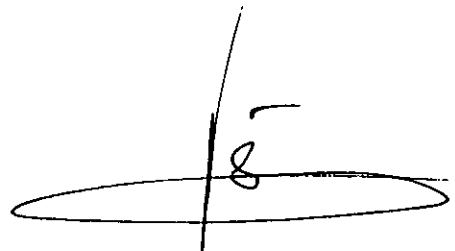
w.g. Van Dokkum
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 april 2010

480-665.

Verzonden: 21 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

AFSCHRIFT

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 09/3153 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op [redacted],
van Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer 0704.26.0302,
eiser,
gemachtigde: mr. J.J. Eizenga, advocaat te Utrecht;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. S. Alberts, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 26 april 2007 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning zoals bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) ingediend. Op 11 februari 2008, verzonden op 12 februari 2008, heeft verweerder het voornemen tot afwijzing van de aanvraag bekend gemaakt. Nadat eiser een contra-expertise heeft opgestart en de uitslag daarvan op 17 november 2008 aan verweerder heeft doen toekomen, heeft verweerder op 20 november 2008 het besluit genomen om de aanvraag af te wijzen. Dit besluit is op 24 november 2008 verzonden. Het besluit is vervolgens op 2 december 2008 weer ingetrokken, omdat eiser nog de gelegenheid diende te worden gesteld om een zienswijze in te dienen. Bij brief van 9 december 2008 heeft eiser deze zienswijze ingediend, waarna verweerder bij besluit van 15 januari 2009 (hierna: het bestreden besluit) de aanvraag heeft afgewezen. Daartegen is bij brief van 1 februari 2009 beroep ingesteld. Dit beroep is vervolgens aangevuld bij brief van 5 februari 2009. Op 25 februari 2009 heeft verweerder een verweerschrift ingediend en op 20 oktober 2009 heeft eiser nog aanvullende gronden ingediend.

Het beroep is ter zitting van 23 februari 2010 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

Zaaknummer: Awb 09/3153 BEPTDN/BE

blad 2

2. Overwegingen

Op grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar;

(...)

Artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 wordt afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

In artikel 31, tweede lid, aanhef en onderdeel f, van de Vw 2000 is bepaald dat bij het onderzoek naar de aanvraag mede wordt betrokken de omstandigheid dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.

Blijkens het bestreden besluit, en het daarin ingelaste voornemen, heeft verweerder eiser het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 tegengeworpen. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser toerekenbaar geen reisdocumenten heeft overgelegd en niet in staat is om gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen omtrent de reisroute te geven.

Er bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het ontbreken van enig reisdocument aan eiser valt toe te rekenen en evenmin dat verweerder dit standpunt niet afdoende zou hebben gemotiveerd. Eiser heeft immers geen enkel indicatief bewijs van de reis kunnen overleggen. De stelling van eiser dat het niet aan hem is toe te rekenen dat hij geen reisdocumenten kan overleggen, nu de reis heeft plaatsgevonden onder het toezend oog van de reisagent en die reisagent alles bepaalde en de documenten in handen had en eiser aldus volledig van hem afhankelijk was, biedt onvoldoende grond voor het oordeel dat verweerder eiser niet heeft kunnen tegenwerpen dat het zijn verantwoordelijkheid is om documenten te overleggen. Daarbij acht de rechtbank van belang dat, gelet op bestendige jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de AbRS), de gestelde afhankelijkheid van een reisagent niet kan afdoen aan de eigen verantwoordelijkheid van de vreemdeling voor de onderbouwing – waar mogelijk – van het reis- en asielrelaas.

Eiser stelt voorts dat hij wel gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd over zijn reisroute. Wat hier ook van zij, uit bestendige jurisprudentie van de AbRS (onder meer de uitspraak

Zaaknummer: Awb 09/3153 BEPTDN/BE

blad 3

van 8 april 2008, 200708959/1) blijkt dat met het afleggen van consistente, gedetailleerde en verificerbare verklaringen over de reis op zich nog niet aannemelijk is gemaakt dat het afgeven van de reisdocumenten aan de reisagent niet aan de vreemdeling kan worden toegerekend en dat daarvan eerst sprake is indien de documenten onder dwang zijn afgegeven. In het onderhavige geval heeft verweerder kunnen stellen dat niet blijkt dat de afhankelijkheid van de reisagent dermate dreigend was dat het daardoor voor eiser onmogelijk was om de documenten te overleggen.

Voorts kan het beroep op de aangehaalde uitspraak van de politierechter van 23 juni 2008, waarin is geconcludeerd dat strafvervolgning wegens het voorhanden hebben van een vervalst paspoort, waarvoor in beginsel een onvoorwaardelijke gevangenisstraf niet ongebruikelijk is, een ontoelaatbare doorkruising oplevert van een effectieve werking en bescherming van het Vluchtelingenverdrag, niet slagen. In het onderhavige geval is hiervan geen sprake. Eiser heeft aangegeven met een vals paspoort te hebben gereisd. Dit paspoort had eiser over kunnen leggen om verweerder in de gelegenheid te stellen onderzoek te doen. Voorts heeft verweerder eiser (in dit kader) niet tegengeworpen dat hij overigens geen identiteits- en nationaliteitsdocumenten heeft overgelegd.

De rechtbank komt dan ook tot de conclusie dat verweerder eiser in redelijkheid het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 heeft kunnen tegenwerpen.

Gelet op bestendige jurisprudentie van de AbRS (onder meer de uitspraak van 14 augustus 2009, 200901068/1) mogen, indien aan een vreemdeling een van de omstandigheden als genoemd onder artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, van de Vw 2000 is tegengeworpen, ingevolge het eerste lid, mede gezien de geschiedenis van de totstandkoming van dat artikel (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1998/99, 26 732, nr. 3, blz. 40-41) en volgens de voor de uitvoering daarvan vastgestelde beleidsregels, in het relaas van die vreemdeling, om het geloofwaardig te achten, geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen; van het asielrelaas moet in dat geval een positieve overtuigingskracht uitgaan.

Voorts volgt uit die jurisprudentie dat de beoordeling van de geloofwaardigheid van de door een vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van de staatssecretaris behoort en dat die beoordeling slechts terughoudend kan worden getoetst. De maatstaf bij die te verrichten toetsing is niet het eigen oordeel van de rechter over de geloofwaardigheid van het relaas, aldus de AbRS, maar de vraag of grond bestaat voor het oordeel dat de staatssecretaris, gelet op de motivering neergelegd in het voornemen en het bestreden besluit, gezien in het licht van de verslagen van de gehouden gehoren, de daarop aangebrachte correcties en aanvullingen en het gestelde in de zienswijze, niet in redelijkheid tot zijn oordeel over de geloofwaardigheid van het relaas kon komen.

Het asielrelaas van eiser komt op het volgende neer.

Eiser is geboren in (Zuid-Somalie) en is vlak na zijn geboorte naar naar gegaan. Eiser behoort tot de -stam, een minderheidsstam en had, evenals vele andere mensen die behoren tot minderheidsstammen, problemen met de machtigste stam, de Eiser en zijn moeder werden afgeperst, mishandeld en hun huis en winkel moesten het ontgelden. Op 1 januari 2007, 14 februari 2007 en 25 maart 2007 werden eiser en zijn moeder fastig gevallen door mensen van de -stam. Op 25 maart 2007 werd bovendien de winkel leeggeroofd en het huis in brand gestoken. Eiser kon weggelopen en vluchtte naar een oom. Hij vernam nadien via anderen dat leden van de -stam hem zochten en

Zaaknummer: Awb 09/3153 BEPTDN/BE

blad 4

wilden doden. Eisers stam kan geen bescherming krijgen en eiser zag zich genoodzaakt het land te verlaten. Daarbij had eiser medische problemen, waarvoor hij volgens anderen in een Europees land beter zou kunnen worden behandeld. Eiser is op 5 april 2007 uit Somalië vertrokken.

Blijkens het bestreden besluit, en het daarin ingelaste voornemen, stelt verweerder zich op het standpunt dat het asielrelaas een positieve overtuigingskracht ontbeert. Verweerder heeft daaraan allereerst ten grondslag gelegd dat eiser onjuiste, vage en summier verklaringen heeft afgelegd dan wel geen verklaringen kan afleggen over zijn gestelde stamafkomst en leefomgeving. Voorts heeft verweerder van belang geacht dat uit de in opdracht van hem verrichte taalanalyse blijkt dat eiser eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Zuid-Somalië en werpt de contra-expertise geen ander licht op de zaak, waarbij wordt verwezen naar het weerwoord op die contra-expertise. Op grond daarvan concludeert verweerder dat er geen geloof kan worden gehecht aan eisers etniciteit en herkomst en daarmee ook niet aan zijn identiteit en aan de problemen die hij stelt te hebben ondervonden, omdat de identiteit op cruciale wijze onderdeel uitmaakt van het relaas.

De rechtbank stelt vast dat eiser niets heeft ingebracht tegen de overwegingen van verweerder aangaande het afleggen van onjuiste, vage en summier verklaringen dan wel het in het geheel niet kunnen verklaren over de gestelde stamafkomst en leefomgeving. Hetgeen verweerder dienaangaande heeft overwogen wordt derhalve niet betwist en ook niet dat verweerder dit aan eiser heeft kunnen tegenwerpen. Derhalve dient van de rechtmatigheid van het bestreden besluit op dit punt te worden uitgegaan.

In geschil is of verweerder de uitslag van de taalanalyse mede ten grondslag heeft mogen en kunnen leggen aan de afwijzing van de onderhavige aanvraag.

Eiser heeft die vraag ontkennend beantwoord en heeft daartoe het navolgende aangevoerd. Onder verwijzing naar de dossieranalyse van de Taalstudio stelt eiser dat de kwaliteit van taalanalyse slecht is en dat verweerder niet heeft voldaan aan zijn vergewisplicht. Volgens eiser blijkt uit de taalanalyse niet welke informatie hij niet kon verschaffen over zijn beweerde herkomstomgeving en niet is voldoende inzichtelijk gemaakt hoe de contra-expert aan de andere conclusies is gekomen. Uit de voorbeelden van uitspraak, woordkeuze en grammatica blijkt niet waarom de spraak van eiser niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Zuid-Somalië. Verweerder had derhalve aan het BLT nadere vragen moeten stellen en in elk geval de taalanalyse niet mogen accepteren. Eiser verwijst daarbij naar de uitspraak van de AbRS van 19 mei 2009 (200806369/1).

Voorts is eiser van mening dat er concrete aanknopingspunten zijn voor twijfel aan de juistheid van de taalanalyse, omdat de conclusie in de contra-expertise niet helemaal overeen komt met de conclusie van de taalanalyse en derhalve doet twijfelen aan de conclusie van het BLT. In aanvulling hierop wordt nog een aantal omstandigheden aangevoerd, te weten de migratiestromen, de trek van eisers familie, de verscheidenheid aan stammen en de omstandigheid dat hij vanwege zijn werkzaamheden in aanraking kwam met mensen met verschillende dialecten, op grond waarvan het naar de mening van eiser verklaarbaar is dat eiser niet zuiver Zuid-Somalisch spreekt. Verweerder is hier ten onrechte niet op ingegaan, zo stelt eiser.

Verweerder is van mening dat, hoewel de motivering in de taalanalyse summier is, hij de taalanalyse mede ten grondslag heeft mogen leggen aan de afwijzing van de aanvraag. Verweerder heeft daartoe in het bestreden besluit verwezen naar het weerwoord en in

Zaaknummer: Awb 09/3153 BEPTDN/BE

blad 5

aanvulling daarop overwogen dat de contra-expertise de bevindingen van de taalanalist van het BLT bevestigt.

Dienaangaande overweegt de rechtbank als volgt.

Uit bestendige jurisprudentie van de AbRS (onder meer de uitspraak van 18 december 2009, 200901087/1) vloeit het volgende voort.

Indien bij verweerder twijfel is gerezen over de door een vreemdeling gestelde herkomst en als gevolg daarvan over diens gestelde identiteit en nationaliteit, kan verweerder, door een taalanalyse te laten verrichten, de desbetreffende vreemdeling tegemoetkomen in de op hem ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 rustende bewijslast om het door hem gestelde aannemelijk te maken.

In beginsel mag ervan worden uitgegaan dat een vanwege verweerder door het Bureau Land en Taal (hierna: het BLT) verrichte taalanalyse tot stand is gekomen onder verantwoordelijkheid van een ter zake deskundige linguïst waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd en dat de ingeschakelde taalanalist op zorgvuldige wijze is geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staat. Niettemin dient verweerder, indien en voor zover hij tot het laten verrichten van een taalanalyse overgaat en deze aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, zich er ingevolge artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) van te vergewissen dat de taalanalyse naar wijze van totstandkoming zorgvuldig en naar inhoud inzichtelijk en concludent is.

Indien de taalanalyse naar wijze van totstandkoming zorgvuldig en naar inhoud inzichtelijk en concludent is, kan de desbetreffende vreemdeling, gegeven de ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 op hem rustende last, de bij verweerder gerezen en door de taalanalyse niet weggenomen twijfel slechts door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Daartoe kan hij de opname van het ten behoeve van de taalanalyse gevoerde gesprek, door een deskundige laten beoordelen. Indien de desbetreffende vreemdeling geen contra-expertise laat verrichten, zal de gerezen twijfel reeds daarom blijven bestaan.

Een vreemdeling dient een contra-expertise in het kader van de besluitvorming over te leggen. Indien dit niet mogelijk is als gevolg van niet aan hem toe te rekenen omstandigheden, kan een eerst in rechte overgelegde contra-expertise bij de beoordeling worden betrokken. Voorts moet, om als contra-expertise te kunnen dienen, de op verzoek van een vreemdeling verrichte taalanalyse naar wijze van totstandkoming zorgvuldig en naar inhoud inzichtelijk en concludent zijn. Indien de uitkomst van de contra-expertise de door de vreemdeling gestelde herkomst niet bevestigt, wordt - gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 - de gerezen twijfel niet weggenomen.

De rechtbank stelt vast dat in het onderhavige geval bij verweerder twijfel was gerezen aan de door eiser gestelde etniciteit en herkomst en daarmee ook aan zijn identiteit en dat verweerder in dat kader een taalanalyse heeft laten verrichten door het BLT. In het op 24 augustus 2007 uitgebrachte rapport van de door het BLT verrichte taalanalyse staat als conclusie opgenomen dat eiser eenduidig niet tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Zuid-Somalië is te herleiden en dat eiser zelfs vermoedelijk helemaal niet in Somalië is opgegroeid. Daartoe is eerst overwogen dat eiser niet in staat is om uitgebreide en gedetailleerde informatie te verstrekken over zijn beweerde herkomstgebied en ook onjuiste informatie heeft verstrekt (over zijn gestelde etniciteit) en voorts dat eiser Somalisch spreekt, maar niet zoals dat gangbaar is in Zuid-Somalië, en dat zijn beheersing van het Somalisch matig is.

Eiser heeft vervolgens een contra-expertise laten verrichten. In dat kader is eerst door de

Zaaknummer: Awb 09/3153 BEPTDN/BE

blad 6

Taalstudio op 17 april 2008 een dossieranalyse opgemaakt, welke op 9 april 2008 aan verveerder is gezonden, en vervolgens is op 12 november 2008 een contra-expertise rapport opgesteld, welk rapport op 17 november 2008 aan verveerder is verzonden. In de dossieranalyse is gemotiveerd overwogen dat en waarom de kwaliteit van de taalanalyse slecht is. In het rapport van de contra-expertise is voorts – voor zover thans van belang – de volgende conclusie opgenomen *"The use of a mixed language (Southern and Northern Somali) added to a simplified syntax hinder to conclude definitely about the origin of the applicant. I incline to say that the applicant is probably not from a Somali community within Southern Somalia, maybe from a bilingual neighbouring non-Somali community of Ethiopia's borderland. This could explain his speech variability. The applicant seems constantly unable (or reluctant) to give precision about his former environment."* Verveerder heeft vervolgens het BLT op de contra-expertise laten reageren, welke reactie in de brief van 6 januari 2009 is opgenomen. Het BLT heeft zich - voor zover thans van belang - op het standpunt gesteld dat de contra-expertise inhoudelijk geen argumenten bevat die doen twifelen aan de juistheid van de conclusies van de taalanalyse, dat de bevindingen en conclusies van de contra-expert vrijwel precies overeenkomen met de bevindingen van de taalanalist en dat de kritische kanttekeningen die door de gemachtigde en de dossieranalyse van de Taalstudio worden geplaatst geen aanknopingspunten bieden om te twifelen aan de juistheid van de taalanalyse.

Zoals hierboven is overwogen is het uitgangspunt dat de taalanalyse tot stand komt onder de verantwoordelijkheid van een ter zake deskundig bureau, waarvan de kwaliteit voldoende is gewaarborgd, maar dient verveerder zich er wel van te vergewissen dat de taalanalyse naar wijze van totstandkoming zorgvuldig en naar inhoud inzichtelijk en concludent is. Voorts heeft verveerder, zoals hiervoor ook is overwogen, door het inschakelen van het BLT in beginsel voldaan aan de ingevolge artikel 3:2 van de Awb op hem rustende verplichting zich ervan te vergewissen dat de taalanalyse op deugdelijke en zorgvuldige wijze is verricht, zodat die analyse de daaraan verbonden conclusie(s) kan dragen. Indien er echter alsnog gerede twijfels bestaan over de zorgvuldigheid en inzichtelijkheid van de taalanalyse en de wijze waarop deze tot stand is gekomen, kan verveerder niet met een enkele verwijzing naar de deskundigheid van het BLT voldoen aan zijn vergewisplicht.

De rechtbank volgt eiser in zijn stelling, zoals reeds verwoord in de zienswijze en voorts ook in beroep, dat uit het rapport van de taalanalyse niet blijkt welke informatie eiser niet kon verschaffen over zijn beweerde herkomstgeving en welke informatie over zijn gestelde etniciteit onjuist is. Naar het oordeel van de rechtbank kan de weergave van het relaas van eiser de conclusie dat eiser niet in staat is om concrete en gedetailleerde informatie te verschaffen over zijn beweerde herkomstgeving alsmede de conclusie dat hij onjuiste informatie verstrekt, niet dragen. Onduidelijk is dan ook hoe verveerder, zonder het BLT daarover te benaderen, heeft kunnen concluderen dat eiser daartoe niet in staat was. Ook volgt de rechtbank eiser in zijn stelling dat de taalanalist onvoldoende inzichtelijk heeft gemaakt hoe de andere conclusies in het rapport van de taalanalyse tot stand zijn gekomen. De rechtbank overweegt daartoe dat wat betreft de beschrijving van de spraak van eiser de taalanalist niet heeft aangegeven waarom de vreemdeling Somalisch spreekt, maar niet zoals dat gangbaar is in Zuid-Somalië. De voorbeelden van de uitspraak, woordkeuze en grammatica van eiser zijn niet toegelicht of vergeleken met hetgeen terzake gebruikelijk is. Het rapport taalanalyse is derhalve onvoldoende inzichtelijk en door terzake geen nader onderzoek te doen heeft verveerder niet voldaan aan de op hem rustende vergewisplicht. Hetgeen in het weerwoord van het BLT is opgenomen maakt vorenstaande niet anders. Daarin is niet alsnog duldelijk en inzichtelijk gemaakt hoe tot voornoemde conclusies is gekomen.

Zaaknummer: Awb 09/3153 BEPTDN/BE

blad 7

Vorenstaande leidt echter niet tot vernietiging van het bestreden besluit. Zoals verweerder ook heeft overwogen en zoals ook in het door het BLT opgestelde weerwoord is opgenomen, bevestigt de conclusie van de contra-expertise de conclusie van de taalanalyse, in die zin dat de bij verweerder reeds gerezen twijfel aangaande de door eiser gestelde herkomst en etniciteit en daarmee ook de identiteit door de uitkomst van de contra-expertise wordt bevestigd. De rechtbank volgt eiser niet in zijn stelling ter zitting dat de conclusie van de ..
contra-expert is dat eiser mogelijk afkomstig is uit een gemeenschap op de grensstreek van Zuid-Somalië en Ethiopië en dat eiser derhalve nog wel uit Zuid-Somalië kan komen. In de contra-expertise staat immers – voor zover thans van belang – als conclusie opgenomen 'I incline to say that the applicant is probably not from a Somali community within Southern Somalia, maybe from a bilingual neighbouring non-Somali community of Ethiopia's borderland' en derhalve dat eiser waarschijnlijk niet afkomstig is uit een Somalische gemeenschap in Zuid-Somalië, maar misschien uit een naburig gelegen niet Somalische gemeenschap van het Ethiopische grensgebied (met Somalië).

Voorts maakt de omstandigheid dat in de taalanalyse wordt geconcludeerd dat eiser eenduidig niet herleidbaar is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Zuid-Somalië en in de contra-expertise de woorden 'probably' en 'maybe' worden gebruikt, niet dat de conclusie van de contra-expertise verweerders twijfel niet bevestigt. Naar het oordeel van de rechtbank wordt deze twijfel daardoor zelfs versterkt.

Gelet op het vorenstaande, in samenhang bezien, en met inachtneming van het toetsingskader zoals dat in dezen voorligt, heeft verweerder zich in redelijkheid en onder verwijzing naar het weerwoord op het standpunt kunnen stellen dat eisers herkomst en etniciteit en daarmee zijn identiteit niet vaststaan en vervolgens eveneens dat op grond daarvan evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die eiser stelt te hebben ondervonden, omdat de identiteit op cruciale wijze onderdeel uitmaakt van het relaas. Het relaas ontbeert derhalve een positieve overtuigingskracht.

Verweerder heeft derhalve terecht geweigerd eiser een verblijfsvergunning te verlenen op één van de in artikel 29 van de Vw 2000 genoemde gronden.

Het beroep is, gelet op het vorenstaande, ongegrond.

Er bestaat geen aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Zaaknummer: Awb 09/3153 BEPTDN/BE

blad 8

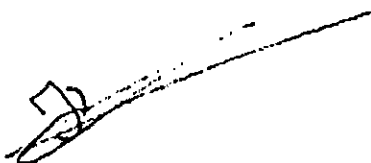
3. Beslissing

De rechtbank verklaart het beroep ongegrond.

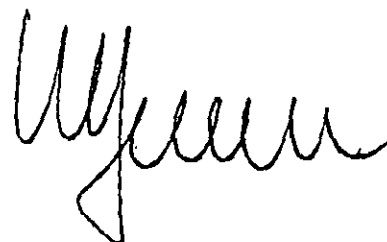
Aldus gedaan door mr. W.M.B. Elferink, rechter, en door deze en K.M. van der Zalm, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op 8 MRT 2010

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

- 9 MRT 2010

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

van Nierop & Hijma

a d v o c a t e n

mr. F.S. van Nierop

mr. R. Hijma

mr. J.J. Eizenga

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

FAX 070 - 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
11 MRT 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	√3
BEHANDELD: DD:	PAR:

11 maart 2010

/asiel, 71009/h

IND no: 0704.26.0302

HOGER BEROEP EX ART. 84 VREEMDELINGENWET

Geeft te kennen:

, geboren op , van Somalische nationaliteit, te dezer zake woonplaats kiezende te Utrecht aan de Burg. Reigerstraat 77, ten kantore van de advocaat mr. J.J. Eizenga, die namens appelland verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van het onderhavige hoger beroep en namens hem op te treden.

UITSPRAAK WAARVAN BEROEP:

1. Appelland komt in beroep van de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, reg.no. 09/3153, gedateerd op 9 maart 2010. Blijkens de uitspraak wordt het beroep tegen het besluit van de Immigratiedienst van 15 januari 2009 ongegrond verklaard

Appelland doet de volgende grieven naar voren brengen:

GRIEF 1

Ten onrechte verbindt de rechtbank aan het vernietigende oordeel over de kwaliteit van de rapportage van BLT van 24 augustus 2007, zoals door de rechtbank uiteengezet op bladzijde zes, tweede helft van de uitspraak, niet de conclusie, dat het beroep ongegrond verklaard moet worden. Ten onrechte betreft de rechtbank het oordeel van de contra-expertise bij de uiteindelijke beslissing.

Toelichting

in de brief van 20 oktober 2009 aan de rechtbank 's-Gravenhage zitting houdend te Almelo heeft de gemachtigde van appelland forse kritiek geleverd op het rapport van BLT van 24 augustus 2007. Deze kritiek was in de lijn met hetgeen Taalstudio in de dossieranalyse gemotiveerd naar voren gebracht had. De conclusie van Taalstudio was, dat het rapport van BLT van 24 augustus 2007 "slecht" was. De rechtbank neemt deze kritiek terecht over op bladzijde 6 van uitspraak. Omdat de rapportage van BLT het besluit van de Immigratiedienst in belangrijke mate motiveert, moet dit tot de conclusie leiden, dat het besluit van de

*De aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat
ingevuld is door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering.
In het anderszels toepassend geval wordt uitgekeerd.*

Burgemeester Reigerstraat 77, 3581 KP Utrecht

Postbus 14002, 3508 SB Utrecht

advocaten@vannierop-hijma.nl

Tel. (030) 233 37 34 Fax (030) 233 11 50

van Nierop & Hijma

a d v o c a t e n

2

Immigratiedienst van 15 januari 2009 niet in stand kan blijven. Het contra expertiserapport kan niet naderhand deze omissie helen. De beslissing van de Immigratiedienst moet geschraagd kunnen worden door de rapportage van BLT alleen. Omdat deze rapportage slecht was, heeft de Immigratiedienst ook niet voldaan aan de vergewisplicht ingevolge artikel 3: 2 Awb.

Het voelt voorts onredelijk aan dat de contra expertise die op basis van de slechte expertise is aangevraagd, en die van de zijde van appellant is ingebracht, uiteindelijk "appellant de das om doet". Appellant is van mening, dat de door hem ingebrachte motivatie en kritiek op het rapport van de BLT niet tegen hem kunnen worden gebruikt.

Bovendien zijn de conclusies van de contra expertise niet zodanig stellig gemotiveerd, dat hierop de beslissing gebaseerd kan worden. Zo gebruikt de contra expert de bewoordingen: "...hinder to conclude definitly about the origin" en "I incline to say that the applicant is probably...maybe....This could explain...". De contra expert gebruikt zodanige voorzichtige bewoordingen, dat hier verder geen conclusies aan kunnen worden verbonden.

Mogelijk zijn er ook andere oorzaken voor de wijze van spraak van appellant. Ik wil u verwijzen naar de brief van 9 december 2008 aan de Immigratiedienst Rijsbergen. Daarin wordt aangegeven onder 2.4. dat er door de jaren heen in Somalië veel migratiestromen hebben plaatsgevonden. Hiervan is ook sprake geweest bij de familie van appellant. De familie van zijn moederskant is afkomstig uit Noord Somalië. Zij zijn echter voor de geboorte van appellant verhuisd naar Zuid Somalië. Zijn oma heeft altijd noord Somalisch tegen hem gesproken, waardoor hij en zijn moeder dit deels overgenomen hebben. De moeder van appellant sprak ook een combinatie van Noord- en Zuid Somalisch. Voorts wordt in dezelfde brief onder 2.5. aangegeven, dat er honderden verschillende stammen in Somalië zijn met allemaal hun eigen woordkeuze en uitspraak. Appellant heeft altijd in een winkel gewerkt, waarbij hij geregeld mensen sprak met verschillende dialecten, die door de migratiestromen vanwege het geweld in Somalië naar of via het zuiden zijn gereisd. Onder 2.6. van deze brief wordt dan ook geconcludeerd, waarom het verklaarbaar is dat appellant niet zuiver zuid Somalisch spreekt.

Voorts wil ik u onder de aandacht brengen dat het gebied waar de contra expert hem positioneert ("bilingual community within southern Somalia, maybe form a neighbouring non Somali community of Ethiopia's borderland") eveneens in het onveilige gedeelte van Somalië ligt.

PETITUM:

Uw College wordt verzocht:

1. het hoger beroep gegrond te verklaren;
2. de bestreden uitspraak te vernietigen;
3. het bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond te verklaren;
4. het bij de rechtbank aangevallen besluit te vernietigen;
5. geïntimeerde te veroordelen in de proceskosten die in beide instanties zijn gevallen, inclusief het salaris van de gemachtigde.

OPMERKINGEN:

- toevoeging:

[x ik aangevraagd
ben]

[ ] bijgesloten

[ ] geen toevoeging

van Nierop & Hijma

a d v o c a t e n

3

- correspondentieadres gemachtigde:
Postbus 14002, 3508 SB Utrecht

J.J. Eizenga
Gemachtigde